

Sfântul Nicolae Velimirovic

Predică la Intrarea Maicii Domnului în Biserică

Prăznuind astăzi Intrarea în Biserică, voi o slăviți pe Sfânta Născătoare de Dumnezeu, iar prin ea, pe Dumnezeu cel viu, Ziditorul ei și al vostru.

Ce Preafrumoasă zidire a Duhului Sfânt! Născută din părinți bătrâni, și asta mai mult din rugăciunile și lacrimile lor decât din sânge, micuța Maria încă dinaintea nașterii a fost făgăduită lui Dumnezeu spre slujire.

Oamenii cinstiți împlinesc cuvântul dat oamenilor, și cu atât mai mult cuvântul dat lui Dumnezeu. Cinstiții și bătrânii Ioachim și Ana au împlinit făgăduința lor dată lui Dumnezeu. Au împlinit-o atunci când le-a fost cel mai greu să o îplinească, adică atunci când singura lor odraslă avea trei ani. Voi, căroră Dumnezeu v-a dăruit copii, veți ști cum copiii de această vârstă sunt cei mai dragi părinților. Copilul de trei ani, cu puținele cuvinte deprinse, dar cu alinări pe lângă părinți, mirându-se și întrebând despre toate, este adevărată desfătare, bucurie și plăcere pentru părinți. Și toate acestea cu atât mai mult pentru părinții înaintați în vârstă precum au fost Ioachim și Ana, care, să zicem așa, cu un fir subțire de ață se țineau de viața lor. Nu le-a fost ușor să se despartă de singurul lor copil, dar făgăduința lui Dumnezeu e făgăduință ce nu poate fi călcată. Aceasta este prima învățătură pe care ne-o dă praznicul de astăzi. Învățătură foarte folositoare pentru vremea în care unii creștini s-au arătat păgâni, încât fără pășare mint și pe oameni, și pe Dumnezeu. Câtă vreme sunt în necaz, cer și se roagă și făgăduiesc că îi vor răsplăti cumva, dar îndată ce necazul trece, inima lor se răcește și cuvântul dat se calcă. Iar când vine peste ei mânia lui Dumnezeu, atunci ei se miră de ce a venit peste ei și învinovătesc pe toți afară de ei înșiși. De aceea, fraților, vă rog, pentru binele vostru, ca să împliniți cu toată puterea legământul și făgăduința voastră către Dumnezeul cel Prea înalt.

A doua învățătură de la Intrarea în Biserica lui Dumnezeu a micuței Maria este la fel de însemnată ca cea dintâi. Această învățătură este despre creșterea copiilor din frageda pruncie în Legea lui Dumnezeu. Sunt creștini care gândesc cu totul păgân să asigure copiilor lor fericire, să le lase cât mai multă avere și bani.

Viața ne arată în fiecare zi și în fiecare loc că acești părinți sunt adevărați călăi ai propriilor copii. Dacă Dumnezeu va îngădui, ei pot vedea din acea lume cum au nenorocit pe copiii lor. Dacă le-au făcut intrare doar în moștenire mare, și nu le-au făcut intrare și în cele sfinte ale Dumnezeului celui viu, le-au făcut intrare în ispită de nebiruit în această lume și în chinurile iadului, în lumea de dincolo. Mai bine este, fraților, să lăsați copiilor voștri pe Dumnezeu drept moștenire, decât stăpânire peste întreaga lume. Cu Unul Dumnezeu vor fi mai bogați și mai mulțumiți, iar cu întreaga lume, fără Dumnezeu, vor fi sărmani și nefericiți. Mai bine este și puțină frică

de Dumnezeu decât multă avere. De aceea, vă rog, fraților, pentru binele copiilor voștri, să urmați pilda Sfinților Ioachim și Ana și să le faceți intrarea în moștenirea care nu înșală, care nu se strică și nu piere, nici în lumea această, nici în cealaltă. Această moștenire este bogăția sufletului pe care copilul cu minte o dobândește prin cunoașterea și împlinirea Legii lui Dumnezeu.

Copiii bogați duhovnicește ușor vor ajunge la pâine în această lume – Dumnezeu nu îi va lăsa, nici uita – precum cerșetorii duhovnicești, repede vor cheltui și cea mai mare avere a acestei lumi și vor rămâne îndoiti cerșetori, și în lumea aceasta, și în cealaltă. Acestea sunt cele două sfinte învățături pe care ni le înfățișează praznicul Intrării Sfintei Născătoare de Dumnezeu în Biserică. Pentru aceste două învățături care ni se dau în această zi a și rânduit Sfânta Biserică prăznuirea acestei zile. Cu adevărat înțelept a rânduit Biserica spre mântuirea noastră aceasta, ca și multe altele. Zilele sfinților sunt cu adevărat ca un iconostas nevăzut ale sufletelor vii în Împărăția lui Dumnezeu. Ceea ce avem noi n-au avut nici păgânii și nici cei fără de Dumnezeu nu au. De aceea, păgânii se închinau idolilor cei morți. Iar voi, ca fii ai lui Dumnezeu, vă închinați realității care este Într-Unul Dumnezeu cel Viu, Ziditorul vostru și nenumăraților Lui îngeri și sfinți care acum trăiesc în acea Împărăție veșnică a adevărului și bucuriei în care și voi nădăjduiți a trăi.

Dumnezeu să vă dăruiască acea Împărăție, acea patrie care niciodată nu se află în primejdie, acea viață care nu știe de moarte.